

- 4) Artykuł 351 akapit pierwszy TFUE należy interpretować w ten sposób, że pozwala on sądowni państwa członkowskiego na stosowanie umowy zawartej między państwem członkowskim Unii Europejskiej a państwem trzecim przed dniem 1 stycznia 1958 r. lub, w odniesieniu do państw przystępujących do Unii, przed datą ich przystąpienia, takiej jak Konwencji między Szwajcarią a Niemcami w sprawie wzajemnej ochrony patentów, wzorów i znaków towarowych, podpisanej w Berlinie w dniu 13 kwietnia 1892 r., ze zmianami, która przewiduje, że używanie znaku towarowego zarejestrowanego w tym państwie członkowskim na terytorium owego państwa trzeciego należy uwzględniać do celów ustalenia, czy rozpatrywany znak towarowy był „rzeczywiście używany” w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/95, do czasu, gdy któryś ze środków przewidzianych w akapicie drugim tego postanowienia umożliwi wyeliminowanie ewentualnych niezgodności między traktatem a tą umową.
- 5) Artykuł 12 ust. 1 dyrektywy 2008/95 należy interpretować w ten sposób, że ciężar dowodu na okoliczność, iż znak towarowy był „rzeczywiście używany” w rozumieniu tego przepisu, spoczywa na właścicielu tego znaku.

(¹) Dz.U. C 54 z 11.2.2019.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 28 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Aachen – Niemcy) – Marvin M. / Kreis Heinsberg

(Sprawa C-112/19) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2006/126/WE – Artykuł 2 ust. 1 i art. 11 ust. 4 – Prawa jazdy – Wzajemne uznawanie – Zakres obowiązku uznawania – Prawo jazdy, które było przedmiotem wymiany – Wymiana dokonana w chwili, gdy uprawnienie do kierowania pojazdami zostało cofnięte przez państwo członkowskie, które wydało prawo jazdy – Oszustwo – Odmowa uznania prawa jazdy wydanego w ramach wymiany)

(2020/C 433/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Aachen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marvin M.

Strona pozwana: Kreis Heinsberg

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w nim wzajemne uznawanie, bez żadnych formalności, znajduje zastosowanie do prawa jazdy wydanego w następstwie wymiany na podstawie art. 11 ust. 1 tej dyrektywy, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w tej samej dyrektywie.
- 2) Artykuł 11 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2006/126 należy interpretować w ten sposób, że pozwala on państwu członkowskiemu na odmowę uznania prawa jazdy, które było przedmiotem wymiany na podstawie art. 11 ust. 1 tej dyrektywy, ze względu na to, że przed tą wymianą wskazane państwo członkowskie cofnęło uprawnienie do kierowania pojazdami przyznane posiadaczowi tego prawa jazdy.

(¹) Dz.U. C 172 z 20.5.2019.